

Ανοιχτό σημείωμα στον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Αγαπητέ Πρόεδρε, αφορμή για τούτο το σημείωμα, πήρα από το πρόσφατο γεγονός της διάσωσης των Χιλιανών μεταλλωρύχων και την φράση του τελευταίου διασωθέντος που όταν ανεσύρθη και ευχαρίστησε τον Πρόεδρό του, είπε: «Είμαι περήφανος που είμαι

Χιλιάνος».

Εδώ, το σαράκι της ζήλειας, με δάγκασε άσχημα και ξέρεις γιατί; Θα σου πω αμέσως:

Γιατί εγώ δεν μπορώ να πω αυτή την φράση ότι είμαι περήφανος που είμαι Έλληνας. Δεν μπορώ να την πω, γιατί ο υιός της δυναστείας που έχω για πρωθυπουργό, διαδίδει στο εξωτερικό της χώρας, ότι κυβερνάει μια χώρα διεφθαρμένων, χωρίς να αναφέρει πότε άρχισε η διαφθορά. Φαίνεται ότι έχει ασθενή μνήμη. Εγώ όμως θυμάμαι και θυμάμαι πολύ καλά...

Η διαφθορά, η λοβιτούρα και το ψέμα άρχισαν όταν Εσύ και μερικοί άλλοι «δανείσατε» τον «αείμνηστο χαρισματικό» μπαμπά του πρωθυπουργού για να αποκτήσει την περίφημη «ροζ βίλα». Εσύ τουλάχιστον,θα πρέπει να θυμάσαι...

Έτσι, θεμελιώσατε την διαφθορά. Και ο υιός της χαρισματικής δυναστείας, θα πρέπει στο σπίτι του κρεμασμένου να μη μιλάει για σκοινί.

Δεν μπορώ να είμαι περήφανος που είμαι Έλληνας, όταν Πρόεδρος ξένης χώρας - όχι καν ευρωπαϊκής αλλά κάποιας από τις λεγόμενες «μπανανίες»- δηλώνει ότι δεν θα επιτρέψει ποτέ η χώρα του να γίνει Ελλάδα και ο δικός μου Πρόεδρος κάνει ότι δεν άκουσε.

Δεν μπορώ να είμαι περήφανος που είμαι Έλληνας, όταν άλλος πρόεδρος, γειτονικής χώρας, έχει το θράσος να μας συμβουλεύει να αποφύγουμε τους εξοπλισμούς (γιατί έτσι τον συμφέρει) και ο δικός μου Πρόεδρος να μην τολμά να πει έστω μια λέξη.

Δεν μπορώ να πω ότι είμαι περήφανος που είμαι Έλληνας, όταν τα γειτονάκια δίπλα μας μας δίνουν την μια καρπαζιά μετά την άλλη και συνεχώς μας φτύνουν και ο δικός μου πρόεδρος νομίζει ότι ψιχαλίζει.

Δεν είμαι περήφανος που είμαι Έλληνας, όταν θυμάμαι Πρόεδρέ μου τα λόγια που σου είπε η πρώην πρόεδρος της βουλής, όταν σε προσφώνούσε κατά την ανάληψη των καθηκόντων σου, περί εθνικής κυριαρχίας και εθνικών συνόρων κ.λπ. και δεν την έπιασες από το πέτο και να της πεις «τι λες μωρή;».

Δεν μπορώ να αισθανθώ περήφανος που είμαι Έλληνας, όταν πέντε-έξι καλόπαιδα που μου έρχονται κάθε τόσο από τας Ευρώπας, μου καθορίζουν πότε θα φάω, τι θα φάω κι αν πρέπει να φάω και ο Πρόεδρος μου να με ταΐζει συμβουλές και νουθεσίες.

Αλήθεια, Πρόεδρέ μου, ξέρεις ποιός είναι ο ρόλος σου; Ποιά είναι η γνώμη σου για την τήρηση του συντάγματος; Είναι συνταγματικά σωστό να μου κλέβουν τον ιδρώτα μιας ζωής;

Αλήθεια, Πρόεδρέ μου, ποιές υπηρεσίες προσέφερες στην Πατρίδα που σε έκαναν άξιο να κατέχεις τα πρωτεία; Μήπως η λεγόμενη αντιστασιακή σου δράση, γιατί όλοι αντιστασιακοί γίναμε. Μήπως η άρση του εμπολέμου με τη γείτονα, ώστε να γίνει η αρχή της εισβολής των ορδών του Μπερίσα;

Μας ήρθατε λεφούσι, συνοδεύοντας τον «αείμνηστο χαρισματικό» και διαλύσατε τα πάντα, ακόμα και την συνείδησή μας...

Πρόεδρέ μου, δεν είσαι πρόεδρος όλων των Ελλήνων. Είσαι πρόεδρος 180 χαμινιών που σε ψήφισαν για λόγους σκοπιμότητας. Με άλλα λόγια δεν είσαι τίποτα. Αν αισθανόσουν Πρόεδρος όλων των Ελλήνων θα έπρεπε να τα έχεις βροντήξει προ πολλού, έστω και για μια αιτία, από αυτές που ανέφερα ότι δεν με κάνουν περήφανο.

Πρόεδρέ μου, έχεις μόνο μια ευκαιρία να αποδείξεις την εντιμότητά σου και να αποσυρθείς με πλυμένα τα χέρια. Σε παρακαλώ, πήγαινε εκεί από όπου μας ήρθες, να το διαλύσουμε, μήπως και ξαναρχίσουμε χωρίς εσάς.

Πρόεδρέ μου, καταλαβαίνεις πού μας έχετε φτάσει; Εγώ τουλάχιστον σας βλέπω και έτσι σας αποκαλώ, σαν την ΚΑΤΑΡΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ. Δεν αφήσατε τίποτα όρθιο.

Πρόεδρέ μου, έχω πολλά να σου πω, αλλά έχω αρκετά προχωρημένη ηλικία και το πληκτρολόγιο με κουράζει...

Θα τελειώσω με μια ερώτηση που ίσως μας ευθυμήσει λιγάκι: Πρόεδρέ μου τι προβλέπει το σημερινό μενού του δείπνου σου; Συναγρίδα; Αστακό; Φουά γκρά ή

μπον φιλέ;

Γιατί το δικό μου, προβλέπει φασολάδα χωρίς ντομάτα. Βλέπεις η τιμή της αγγίζει τα 2 ευρώ το κιλό.

Καλή σου όρεξη Πρόεδρέ μου και περαστικά μου...

Άλλος Γιάννης